

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu

Bakalářská práce

**CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH
NA TÉMA „OTISK KRAJINY A ČLOVĚKA“**

Denisa Poršová

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika, specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

**CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH
NA TÉMA „OTISKY KRAJINY A ČLOVĚKA“**

Denisa Poršová

Vedoucí práce: Mgr. MgA. Petra Soukupová

Oddělení výtvarného umění

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených
pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí mé bakalářské práce
Mgr. MgA. Petře soukupové za rady, podněty a připomínky při
průběžných konzultacích mé práce.

Obsah

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	7
2. Téma a důvod jeho volby	8
2.1. Téma	8
2.2. Důvod volby tématu	8
3. Cíl práce	9
4. Proces přípravy	11
4.1. Daktyloskopie	11
4.2. Historie	11
4.3. Papilární linie	13
4.4. Shmutí	14
5. Proces tvorby	15
5.1. Autorské volné grafické listy	15
5.2. Autorská kniha-leporelo	16
5.3. Autorská kniha - „Otisky krajiny a člověka“	16
6. Technologická specifika	17
6.1. Grafické techniky	17
6.2. Práce s materiálem	17
6.3. Knižní vazba	17
7. Popis díla	18

8. Přínos práce pro daný obor	19
9. Silné stránky	20
10. Slabé stránky	21
11. Seznam použitých zdrojů	22
a) knižní a periodická literatura.....	22
b) Internetové zdroje	23
12. Resumé.....	24
13. Seznam příloh	25

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Po vystudování umělecké školy jsem se rozhodovala o své budoucnosti. Zaujala mě práce s papírem, ilustrace knih, grafické techniky a knižní vazba. Proto jsem si vybrala tento obor. Na této škole jsem se poprvé seznámila s knihvazačstvím. Zajímavé je propojení knihy a grafické techniky. Doma nemohu pracovat ve vybavené grafické dílně, proto jsem se snažila jí využívat co nejvíce ve škole, kde jsme měli možnost vyzkoušet si veškeré grafické techniky. Navštěvovala jsem i ateliér knihy, kde bylo potřebné vybavení. V doplňujících předmětech jsem si mohla vyzkoušet fotografii, modelování, grafický design a typografii, které jsou potřebné pro přípravu knih.

Velkým přínosem pro mě byly konzultace s pedagogy. Jejich rady a kritiky mě nasměrovaly určitým směrem.

Prostřednictvím výtvarného umění můžu vyjadřovat své myšlenky, pocity, nálady a rozvíjet fantazii. Myslím si, že v tomto oboru mám neomezené možnosti, jak se projevit.

Tento obor je pro mě zajímavý, i přes jeho časovou a technologickou náročnost. Uvědomila jsem si, že v tomto oboru se můžu zdokonalovat celý život.

2. Téma a důvod jeho volby

2.1. Téma

Pro mou bakalářskou práci jsem si vybrala téma: Cyklus autorských knih na téma „Otisky krajiny a člověka“.

2.2. Důvod volby tématu

Otisk považuji za jedno z nejrozsáhlejších témat pro zpracování, může být zároveň z nejabstraktnějších a nejzáhadnějších, protože v sobě může skrývat tajemství dávných časů, neznámost autora, apod. Téma skrývá v sobě mnoho úvahových rovin. Myslím si, že každý podnět, každá věc, myšlenka, a událost má určitou spojitost s otiskem, kterou si můžeme i nemusíme uvědomovat.

Otisk je paměť, otisk je záznam času, otisk je chvíle, kdy předmět zaznamená svůj tvar, sílu a podobu do jiného materiálu. Může mít různé podoby, může být stopa, kterou zanechalo pravěké zvíře, jež v pozdějších letech vyhynulo. Otisk je opracovaný kámen, který sloužil našim předkům pro lov, boj i neumělou výrobu dalších pomůcek. Otisk je patrný v prvních hliněných nádobách, stejně jako v nejnovějším výtvarném zhmotnění nápadů návrhářů. Celá historie lidstva je poseta nesčítným množstvím otisků. Naučili jsme se je odlišovat a pojmenovali je podle účelu, dali jsme jim názvy. Otiskem je dnes číslo, šarže, čárový kód, pojmenování na samolepce nebo jen místo v polici muzea. Po myšlence a následném ztvárnění přichází otisk v podobě podpisu, označení a autorizace. Přestože ne všichni dokázali psát, byl otisk podpisem. Například samotný otisk prstu se specifickou kresbou kůže je dodnes nenapodobitelný a jednoznačně identifikovatelný podpis autora, který nechává nevědomky na místě, kde se pohyboval. Přesně jako je každý dermatoglyf jiný, specifický a neidentický, stejně tak je jiný i otisk.

3. Cíl práce

Cílem mé práce bylo vytvořit cyklus autorských knih, ve kterých jsem se snažila rozvinout a využít znalostí, získaných studiem. V práci bych chtěla zobrazit znalost grafických technik, kresby, práce s papírem, knižní vazby a její technologie.

Mým cílem je vytvoření jedné autorské knihy, leporela a volné grafické listy a kresby. Celý cyklus autorských knih jsem zaměřila na otisky prstu člověka. Zabývala jsem se především detailním pojetím otisků.

Mým cílem není odborný způsob objasňování vědecké informace, ale zahrnutí prostoru do vlastní představivosti. Tím čtenáři umožním jiný pohled na věc. Ve své bakalářské práci představuji druhy otisku.

Od nepaměti, se čas a úkazy zaznamenávají, někdy nahodile, jindy cíleně a příštím generacím přinášejí odkaz a svědectví doby. Jde o svědectví času, které v podobě otisku, zaznamenali všichni živí tvorové. První otisky nacházíme ve zkamenělinách, kdy rostliny i živočichové, vtiskly do zkamenělin svojí identitu vlastním tělem. Jsou svědectvím tisíců let. Jsou jediným dochovaným záznamem své doby. Homo Sapiens Sapiens začal cíleně a promyšleně zaznamenávat své činnosti. Chtěl zachytit lov, i své další úkony nejprve na stěnách jeskynních příbytků, později otisky doby vidíme v užitkových předmětech. V mnoha případech už nevznikaly nahodile. Vytvářeli je lidé s jasným cílem. Sdílet ostatním – byli jsme tady, žili jsme a přemýšleli. V dalších staletích se otisky profilovaly do přesně definované podoby, díky tomu jsme začali rozeznávat různé vzory papilárních linií, které se promítají v mých kresbách a grafických listech. Svým tvarem a strukturou připomínají mojí vnitřní krajinu. V kresbách jsem chtěla představit osm základních vzorů papilární linie.

Papilární linie nejsou pouze plošné, ale i plastické, proto jsem chtěla vytvořit leporelo v prostorové formě pomocí vyřezávání jednotlivých kusů lepenek v daných vzorech papilárních linií. Vrstvením vyřezaných částí lepenky v určitém tvaru jsem chtěla docílit plastičnosti v návaznosti na světlo a stín.

Autorská kniha navazuje na leporelo a kresby papilárních linií. V knize využívám barevné zpracování jednotlivých stránek a principy prostoru, které se vyskytují všude kolem nás a především v přírodě. Barevným odlišením stránek bych chtěla docílit opticky většího prostoru v knize. Barevné stránky musí být řazeny v určitém pořadí za sebou s tím, že vpředu budou tmavší odstíny a vzadu světlejší, což vychází s přirozeného vnímání barevnosti.

Zúročila jsem v průběhu příprav dosavadní vědomosti, vědecké informace, myšlenky a postřehy z přírody.

4. Proces přípravy

Proces přípravy začal studiem literatury. Seznámila jsem se se všemi vzory otisků prstů. Prozkoumala jsem mnoho důležitých informací, které jsem potřebovala k praktické části. Velmi důležitým procesem pro mě bylo vytvoření přípravných skic a následná práce s papírem. Vědecká informace mi posloužila jako inspirace pro vytvoření vlastního pojetí papilárních linií. Zachovala jsem základní útvary, které jsou specifické pro každý vzor. Využívala jsem především informací z daktyloskopie.

4.1. Daktyloskopie

Daktyloskopie je nauka o kožních papilárních liniích na prstech, dlaních a ploskách nohou. Průběh těchto linií je pro každého jedince charakteristický a do jisté míry dědičný.¹ Tato jedinečnost je v kriminalistice používána pro identifikaci osob. První praktické základy daktyloskopické identifikace položil sir William James Herschel (1833 - 1917), který působil od roku 1853 služebně v indickém Hooghly v bengálské provincii, kde si všiml zvyku čínských obchodníků, kteří přicházeli do Bengálska. Zpečetňovali své dohody otiskem palce. Sám si tento způsob uzavírání dohody poprvé vyzkoušel v roce 1858 v případě stvrzení smlouvy s indickým dodavatelem materiálu při stavbě silnice. Díky takto stvrzené smlouvě, dokázal Herschel donutit liknavého Indu k plnění závazku.²

4.2. Historie

Nejstarší nalezené otisky lidí se dochovaly z pravěku. Otisky se vyskytovaly na stěnách jeskyní, ale důvod byl neznámý. Pravěcí

¹ viz. heslo „Daktyloskopie“ v encyklopedii Wikipedia

² viz. heslo „William James Herschel“ v encyklopedii Wikipedia

obyvatelé v jeskyni otiskli své dlaně do měkkého jílu, který kdysi tvořil blátivé stěny jeskyně. Za určitou dobu jíl ztvrdl a otisky rukou se v polotuhé hornině zachovaly. Mohli bychom říci, že jde o takovou pravěkou sbírku otisků. Otisky patřily lidem, kteří dlaně nejdříve ponořili do červené nebo žluté barvy a teprve poté je otiskli do jílu. Někteří nanášeli barvu okolo a tím vytvořili obrysovou kresbu dlaně. Zajímavostí je především fakt, že na většině otisků chybí jeden nebo i více prstů. Nachází se i na zdech jeskyně několik dlaní zcela bez prstů. Proč tomu tak je, o tom bychom mohli pouze spekulovat.

Další otisky byly objeveny u Babyloňanů. Už v roce 3000př. n. l. Babyloňané používali při uzavírání obchodních transakcí otisky prstu. Otiskovali palec do hliněných tabulek. Otisky svých rukou, na antické keramice, používali řemeslníci jako zdobené keramiky. Ve 14. století si dvorní lékař všiml, že otisky prstů, kterými se stvrzovaly úřední dokumenty, nejsou stejné. V Evropě se tou dobou zabývali vyznavači věštění a čarodějnictví studiem lidských rukou, ale zajímali je zejména flexní rýhy, a ne dermatoglyfy³.

Za prvního průkopníka daktyloskopie byl pojmenován širokou vědeckou veřejností český přírodovědec Jan Evangelista Purkyně (1787-1869). Zásluha spočívá v tom, že se mu poprvé podařilo popsat základní vzory papilárních linií na koncových člácích prstů a rozčlenil je do osmi vzorů. Rovněž upozornil na trojúhelníkové seskupení papilárních linií jako důležitý klasifikační znak. V šedesátých až osmdesátých letech 19. století se věnovalo problematikou papilárních linií několik vědců. Byly prováděny pokusy o klasifikaci k třídění obrazců papilárních linií, realizují se pokusy se zviditelňováním otisků, navrhuje se zjišťování zločinců

³ Jiný název pro papilární linie

podle obrazců papilárních linií. Americký úředník Gilbert Thompson použil v Novém Mexiku v roce 1882 otisk palce, aby zabránil falšování šeků. Díky těmto pokusům a značné práce se začalo formovat samostatné odvětví kriminalistické daktyloskopie.

Teoretické a vědecké základy daktyloskopie položil anglický přírodovědec Francis Galton, který svými matematickými metodami spočítal, že se vyskytuje celkem 64miliard různých variant v uspořádání papilárních linií a to přitom vycházel pouze s obrazce jednoho prstu. Podle svého výzkumu Galton odhadl možný vzrůst počtu obyvatelstva zeměkoule maximálně na 16 miliard. Pokud jeho teorie rozšíří na všech deset prstů, vyjde číslo, vyjádřené desátou mocninou 64 miliard. Tímto výpočtem Galton prakticky vyloučil možnost výskytu, aby se u dvou jedinců objevil stejný obraz papilárních linií.⁴

4.3. Papilární linie

Papilární linie slouží hlavně při usvědčování zločinců. Papilární linie se na palcích rukou nemění a každý člověk má jiné obrazce. Tvarují se do souvislých vyvýšených reliéfů o výšce 0,1–0,4 mm a šířce 0,2–0,7 mm, které se tvarují do stálých obrazců, tzv. dermatoglyfů (smyčka, spirála). Dermatoglyfy se rozdělují na plochý oblouk, strmý oblouk, ulnární smyčka (otevřená směrem k loketní kosti), radiální smyčka (otevřená směrem k vřetenní kosti), dvojsmyčka, spirální vír, koncentrický vír. V dnešní daktyloskopii se rozlišují čtyři základní druhy vzorců, které jsem použila pro tvorbu matric do linolea, jsou to oblouk (zahrnuje i strmý oblouk), smyčka vlevo, smyčka vpravo, spirála (zahrnuje dvojsmyčku,

⁴ *Daktyloskopie* [online]

<<http://www.kriminalistika.eu/>> [cit. 2013-2-10]

spirální vír, koncentrický vír). Tyto linie se vzájemně kříží a překřížují, rozvětvují, spojují a přerušují, a tímto vytvářejí charakteristické znaky, tzv. markanty, které vyskytují se na dlaních, prstech a chodidlech. Markanty mají charakteristické znaky-začátek, konec, vidlice (rozpojení, spojení), očko, vložená papilární linie, háček, překřížení. Markanty jsou u každého člověka jiné, a tudíž se nedají zaměnit.⁵

4.4. Shrnutí

Veškeré informace, které jsem prostudovala při přípravě na mou práci, mi pomohly k uchopení tématu. Vývoj otisků je velmi dlouhý a sahá až do dávné minulosti. Bylo poměrně těžké v tak rozsáhlém tématu se soustředit na malou část a vybrat si tu, která mi byla nejbližší. Při studiu daktyloskopie jsem se dozvěděla mnoho zajímavých informací, které jsem zúročila ve své bakalářské práci.

⁵ *Papilární linie* [online]

http://cs.wikipedia.org/wiki/Papil%C3%A1rn%C3%AD_linie [cit. 2013-2-10]

5. Proces tvorby

Ve své práci čerpám ze zkušeností a poznatků, získaných studiem knižní vazby, různých grafických technik a spojením výtvarných procesů s mými myšlenkami.

5.1. Autorské volné grafické listy

Pro volné grafické listy jsem zvolila kresbu a grafickou techniku frotáže, kde podklad pro frotáž byl vytvořen linorytem. Kresba je nejzákladnějším vyjadřovacím prostředkem. Je to výtvarné umění, které je vytvářeno množstvím kresebných pomůcek. Pro mé kresby jsem použila pero a tuš, protože stopa, kterou vytváří pérko, je různorodá. Na kresbu jsem nepoužila tužku, protože tuší dosáhnu tmavšího odstínu barevného spektra. Pro podkladový materiál jsem použila papír. Kresby vyjadřují 8 vzorů papilárních linií, které klasifikoval J. E. Purkyně. Obraz jsem vytvořila pomocí černé tuše a čar, které částečně pokrývají plochu a tím vytvářejí daný obraz. Vytvářením černých linií různé hustoty a tloušťky na bílý podklad papíru vznikají různé odstíny šedi. Kresba skýtá možnost pozdějšího zásahu, mohu do ní kdykoliv zasahovat a propracovat se tak do fáze, kdy je práce v konečném stadiu a mohu s ní být spokojená. Což se také dělo.

Pro další zobrazení detailu papilárních linií jsem využila linoryt, který jsem vytiskla technikou frotáže. Pro techniku frotáže jsem použila měkkou tuhu. Nejprve jsem si předkreslila daný motiv na lino a to jsem následně vyrývala. Používala jsem různé druhy rydel. Tím jsem docílila různých stop a následně jsem mohla začít frotovat. Připevnila jsem si papír k podložce, abych zamezila posunu papíru. Frotáže jsem si vyzkoušela na různé druhy papíru, abych docílila nejlepšího efektu. Práce jsem prováděla jemně, abych zamezila protržení papíru. Při

frotování jsem roztírala tuhu na papír rovnoměrně, abych zamezila nežádoucím tmavším odstínům.

5.2. Autorská kniha-leporelo

V leporelu se zabývám především materiálem papíru. Pro svoji práci jsem použila šedivou lepenku, což je papír s velkou plošnou hmotností, abych vytvořila plastičnost. Lepenku jsem vyřezávala do tvaru papilárních linií a ty jsem následně skládala na sebe a po té slepovala. Kvůli výslednému efektu jsem pracovala s linií a se světlem. Pro spojení leporela jsem použila knihařské plátno.

5.3. Autorská kniha - „Otisky krajiny a člověka“

V autorské knize jsem použila podobný princip jako u leporela. Papilární linie jsem vytvářela pomocí výřezu na každé stránce knihy. Kniha má šitou vazbu na rovný hřbet a tvrdé desky. Tuto vazbu jsem si vybrala pro její dlouhou životnost. Důležitý byl také výběr barev a gramáž papíru. Každý papír je prořezávaný do určitého tvaru, což nám následně dává dohromady jeden vzor z papilárních linií. Též jsem pracovala s typografií, kterou jsem použila uvnitř knihy a na obalu.

6. Technologická specifika

6.1. Grafické techniky

Při práci na mé bakalářské práci jsem použila grafické techniky, konkrétně ve volných grafických listech. Grafické techniky pro mě byly novou technikou, proto jsem ji ráda využila. Šlo o techniku frotáže. Princip techniky spočívá, že přiložím papír na jakýkoliv reliéf a rovnoměrným přejížděním měkkou tužkou po celé ploše. Vznikne otisk důsledkem změny přitlaku nástroje na vyvýšeném reliéfu. Jako matrici jsem použila linoryt, což je technika tisku z výšky. Používala jsem různé tloušťky rydel, pro vytvoření různorodých stop. Při práci jsem si vyzkoušela i techniku slepotisku⁶.

6.2. Práce s materiálem

Ve své práci pracuji především s papírem, jehož vlastnosti jsem si po dobu studia mohla prověřit. Výběr papíru byl důležitý, vzhledem k tomu, že papír prořezávám, musela jsem brát ohledy nejen na barvu ale i na vlastnosti papíru. Používala jsem i lepenku, což je papír s velkou plošnou hmotností, která se mi nejvíce hodila pro výrobu leporela a na desky knihy.

6.3. Knižní vazba

Protože očekávám od knihy dlouho životnost a pevnost, použila jsem pro autorskou knihu šitou vazbu s rovným hřbetem a pevné desky. Tento druh vazby se mi do konceptu hodil nejvíce.

⁶ tisk bez barvy

7. Popis díla

Moje bakalářská práce se skládá z autorské knihy, leporela a grafických listů. Vyjadřují můj pohled na dané téma a prezentují své myšlenky a názory v daných pracích.

Autorské kresby a volné grafické listy

V kresbách a v grafických listech, se zabývám papilárními liniemi, které jsou zobrazeny v osmi kompozicích. Každá kresba má své specifické křivky pro daný vzor. Z daných vzorů jsem si vytvořila vlastní kompozice. Pomocí zaoblenosti a různorodosti křivek jsem vytvořila svojí vnitřní krajinu.

Leporelo

První autorská kniha je leporelo. Je to harmonikově skládaná kniha s nízkým počtem stran. Každý obraz se nachází na samostatné straně. Jednotlivé strany jsou k sobě spojeny knihařským plátnem, takže celou knihu lze složit do balíčku nebo naopak rozložit do dlouhého pruhu. Leporelo je vyrobeno z tuhého papíru, aby se prodloužila jeho životnost při častém používání.

Autorská kniha „Otisky krajiny a člověka“

Druhá autorská kniha je sešita ze složených barevných papírů, které jsou poskládané od nejtmaší barvy po nejsvětější. Kniha je v odstínech šedi a s akcentem krémové barvy. Barvy jsem účelově skládala, abych docílila většího dojmu z prostoru. Prostor jsem vytvořila vyřezáním. Následně mi vznikl jeden vzor papilárních linií. Kniha je sešita na rovný hřbet s tvrdými deskami.

8. Přínos práce pro daný obor

Autorská kniha má nepostradatelnou funkci, je důležitým prostředkem pro sdělování pocitů, nápadů, myšlenek a nálad. Autorská kniha se chová jako osobitá výpověď, která je schopna potlačit, ale také rozvinout, všechny přednosti i nevýhody tradiční podoby knihy. Vzniká většinou v jednom nebo několika málo exemplářích, protože celá koncepce patří od začátku, až k jejímu zhotovení pouze jednomu člověku, což dodává knize originalitu. Jelikož autorské knihy jsou velmi jedinečné, tak se často stávají součástí soukromých sbírek a depozitářů galerií. Tím, že jeden člověk při vytváření autorské knihy, dokáže být editorem, autorem textu, ilustrátorem, grafikem i autorem knižního zpracování, tak kniha dostává osobitý a nezaměnitelný vzhled.

9. Silné stránky

Myslím si, že mezi mé silné stránky v mé práci patří kresba, která tvoří nedílnou část mé bakalářské práce. I přes náročnost a preciznost kresby mě práce uspokojovala a bavila. Užívala jsem si vlastní tvorbu. Volné grafické listy, které vznikly technikou frotáží, byly pro mou práci přínosné a s výsledkem jsem byla spokojená. Kresby odkrývají mé myšlenky a mou vnitřní krajinu.

10. Slabé stránky

Při práci jsem narazila na několik technologických úskalí. Když jsem vyřezávala každou část lepenky a posléze slepovala, bylo to časově velmi náročné, takže jsem nedocílila takové preciznosti, které bych si představovala. Při vytvoření matrice lina jsem přecenila své fyzické schopnosti. I přestože formát matrice byl veliký, snažila jsem se docílit kvalitního výsledku. Sama o sobě bych netvrdila, že je to slabá stránka, ale beru to jako motivaci k další tvorbě.

11. Seznam použitých zdrojů

a) knižní a periodická literatura

TOBOLKA, Zdeněk. *Kniha: Její vznik, vývoj a rozbor*. Praha: Orbis, 1950

KRÁL, Jindřich. *Moderní knihařství: souborné zpracování poznatků oboru*. Brno: Knihař, 1999. ISBN 80-901924-8-3.

HAMANOVÁ, Pavlína. *Z dějin knižní vazby: Od nejstarších dob do konce XIX. stol.* Praha: Orbis, 1959

KOČMAN, Jiří. *Médium papír*. Brno: Vutium, 2004. ISBN 80-214-2626-8.

KNEIDL, P. *Z historie evropské knihy: po stopách knih, knihtisku a knihoven*. Praha: Svoboda, 1989. ISBN 80-205-0093-6.

KRÁL, J., KÁŇA, P. *Umění vázat knihy*. Praha: Knihař, 2011. ISBN 978-80-86292-45-8.

b) Internetové zdroje

WIKIPEDIA-*Fingerprint* [online]

<<http://en.wikipedia.org/wiki/Fingerprint?>> [cit. 2013-2-10]

WIKIPEDIA-*Daktyloskopie* [online]

<<http://cs.wikipedia.org/wiki/Daktyloskopie>> [cit. 2013-2-10]

Daktyloskopie [online]

<<http://www.kriminalistika.eu/>> [cit. 2013-2-10]

Klasifikace otisků prstů [online]

<<http://shs.westport.k12.ct.us/forensics/04fingerprints/classification.htm>>
[cit. 2013-2-10]

Papilární linie [online]

http://cs.wikipedia.org/wiki/Papil%C3%A1rn%C3%AD_linie

[cit. 2013-2-10]

12. Resumé

The aim of this work was to create a cycle of author's books in which I tried to develop and exploit knowledge for study. At work I wanted to show knowledge of graphic techniques, drawing, working with paper, bookbinding and its technology. I created two author's books and free graphics sheets and drawings. The whole cycle of artists' books, I focused on human fingerprints. I primarily detailed concept of fingerprints.

Free graphics sheets and drawings

The drawings and graphic prints deal with papillary lines that are displayed on the eighth compositions. Each drawing has its own specific curve for the given pattern. With roundness and diversity curves I created my inner landscape.

Concertina fold

In concertina fold I deal mainly with paper material. I used a monochrome paperboard. I cut the cardboard into the shape of the ridge and then I made up for myself and for the splicing. I have worked with lines and light. To connect picture books I used buckram.

Author's book - „inprints of landscape and person"

Papillary line that I created using an area on each page of the book. The book has sewn binding on a flat back and hard cover. Also important was the choice of colors and paper. Each paper is cut into a certain shape, which we then put together in a model of the papillary lines. The book is in shades of gray and cream accent colors. Colors I purposefully made up from the darkest to the lightest, I achieved a greater feeling of space.

13. Seznam příloh

(fotografie vlastní)

Příloha 1

Ukázka kreseb „Otisky krajiny a člověka“

Příloha 2

Ukázka volných grafických listů

Příloha 3

Ukázka autorské knihy- leporelo

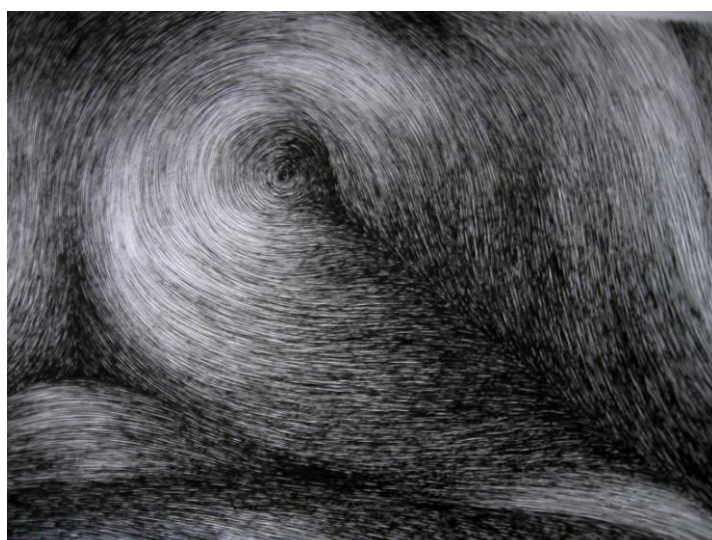
Příloha 4

Ukázka vnitřku autorské knihy „Otisky krajiny a člověka“

Příloha 5

Ukázka vnitřku druhé verze autorské knihy „Otisky krajiny a člověka“

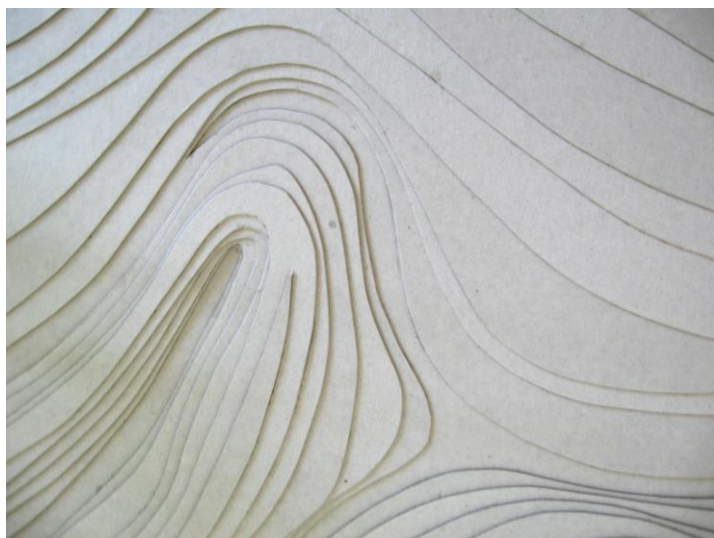
Příloha 1

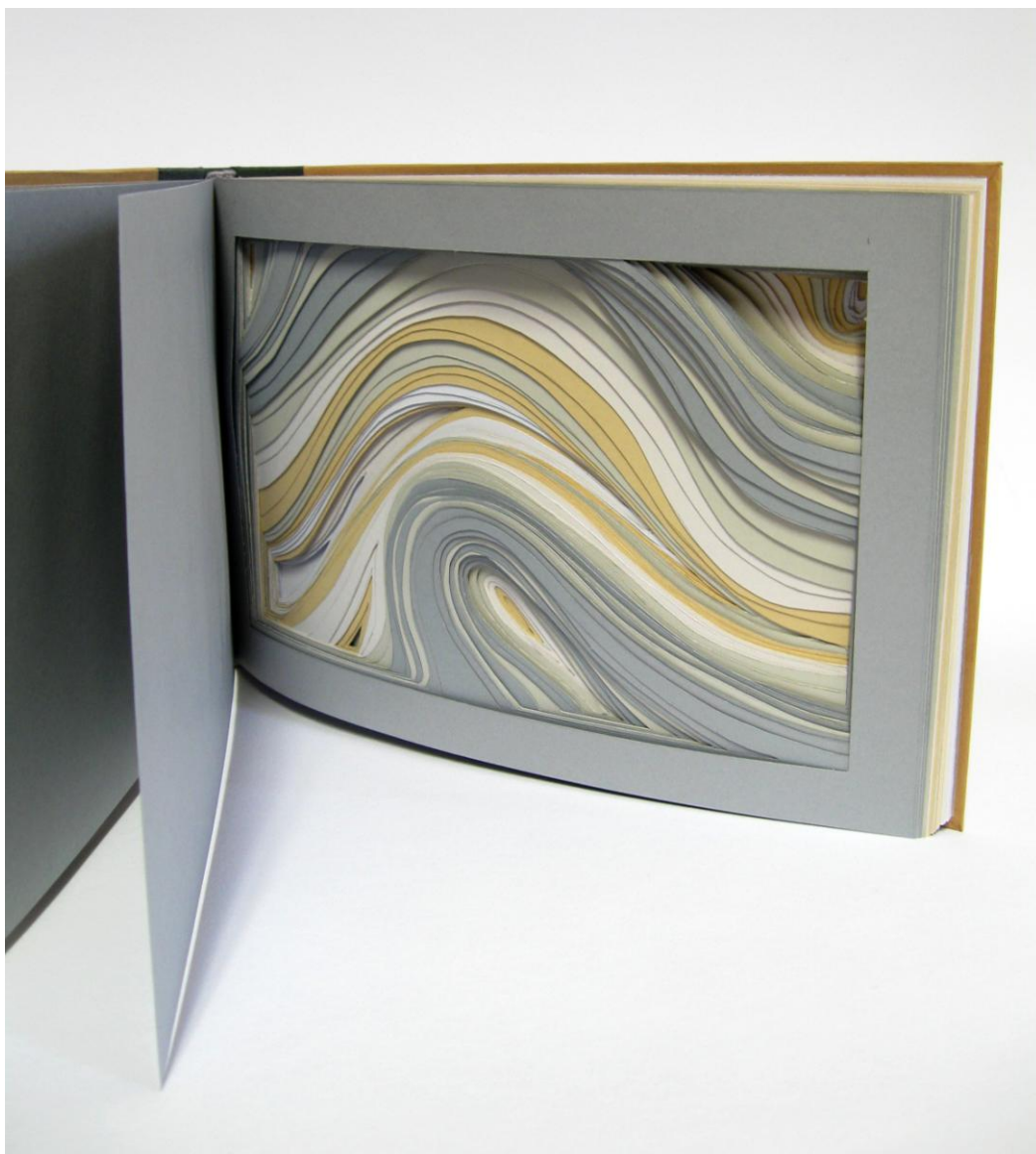
Příloha 2

Příloha 3

Příloha 4

Příloha 5

